Ο ενανθρωπήσας Λόγος και ο Χρόνος (Αρχιμ. Κύριλλος Κωστόπουλος, Ιεροκήρυκας Ι. Μ. Πατρών)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 7 Ιανουαρίου, 2017

Ο Τριαδικός Θεός μέσω του Υιού και Λόγου του Θεού Πατρός παρεμβαίνει στον χρόνο, για να λυτρώσει τον άνθρωπο από την φθορά που συντελείται "ἐν χρόνῳ".

Η Γέννηση του Χριστού αναιρεί τον χρόνο, αφού παρεμβάλλεται σ' αυτόν η αιωνιότητα που είναι η φυσική κοινωνία Θεού και ανθρώπου. Αιωνιότητα δεν είναι ο υλικός χρόνος, αλλά η προσωπική σχέση του ανθρώπου μετά του Θεανθρώπου, η οποία προεκτείνεται αιωνίως. Αυτή την σχέση ο άνθρωπος την γεύεται μέσα στο μυστικό Σώμα του Ενανθρωπήσαντος Λόγου, την Ορθόδοξο Εκκλησία. Κάθε ευχαριστιακή Σύναξη -Θεία Λειτουργία- δεν είναι ένας συμβολισμός, αλλά πραγματική μετοχή του βεβαπτισμένου Ορθοδόξου Χριστιανού στο μυστικό Σώμα του Χριστού μέσω της Θείας Ευχαριστίας.

Η αιωνιότητα της Εκκλησίας, η κατάργηση του χρόνου, δεν ερμηνεύεται ως αθανασία της ψυχής, όπως διατείνονται και οι φιλόσοφοι, αλλά ως σωτηρία και λύτρωση του όλου ανθρώπου.

Η Ενανθρώπηση του Υιού και Λόγου αναιρεί τον χρόνο και επομένως και την ανθρώπινη Ιστορία ως πορεία ανθρωπίνων παθών, βίας, συμφερόντων, μίσους, εκμετάλλευσης και απανθρωπίας και εντάσσει την ζωή στην αιώνια αλήθεια και την αλήθεια στην ζωή.

Έτσι η παρέμβαση του Θεανθρώπου στον χρόνο συμβαίνει για να ελευθερωθεί ο άνθρωπος από τον χρόνο και να ενταχθεί στον Λειτουργικό χρόνο. Γι' αυτό η Γέννηση του Χριστού παραμένει Μυστήριο ξένο από την ανθρώπινη λογική και πέρα από κάθε ανθρώπινη γνώση.

Ο συναισθηματικός διάκοσμος των ημερών αυτών συνιστά μια έκφραση επιθυμίας για μια γιορτή Χριστουγέννων χωρίς Χριστό ή με έναν Χριστό -αντικείμενο που μπορεί εύκολα να αντικατασταθεί με άλλα πρόσωπα ή αντικείμενα.

Γι' αυτό θα λέγαμε ότι μέσα σ' **αυτή την χρονική περίοδο των Χριστουγέννων στους στολισμένους και φωταγωγημένους δρόμους μας γίνεται απόλυτα**

αισθητή η παγωνιά του θανάτου του Θεού. Γιορτάζουμε Χριστούγεννα χωρίς τον Χριστό.

Ο Χριστός, όμως, η παρουσία του Οποίου δεν εντάσσεται μόνον σ' αυτό το χρονικό διάστημα ως "ο γλυκύς Ναζωραίος", είναι ο ζωντανός Θεός, ο Οποίος **αποκαλύπτεται μόνο μέσα από την εκκλησιαστική ζωή και την Ορθόδοξο άσκηση, των μόνων δρόμων προς την Θεογνωσία και την Χριστογνωσία**.

Χωρίς τον Ενανθρωπήσαντα Υιό και Λόγο του Θεού Πατρός, ο άνθρωπος γίνεται αντικείμενο του χρόνου, μονάδα παραγωγής και κατανάλωσης, ετήσιο εισόδημα, συντάξιμα χρόνια και τελικώς δύο ημερομηνίες, γέννησης και ταφής.

Η Σάρκωση του Θεού Λόγου καταργεί την απόσταση αυτή του ανθρώπου από την εν Χριστώ αλήθεια, καταλύει το "*μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ*" (Έφ. 2, 14). Ο άνθρωπος πλέον δύναται να υπάρχει ως προσωπική υπόσταση κοινωνίας με την θεότητα εκτός χρόνου και χώρου.

Αυτή, όμως, η αναγέννηση του ανθρώπου "*ἐν Χριστῷ*" ημπορεί να υπάρξει μόνον, **εάν ο άνθρωπος αρνηθεί την ατομική του αυτάρκεια, τον εγκλεισμό του στον χρόνο και χώρο της αμαρτίας και να αγωνισθεί να ζήσει αγαπώντας τον Θεό Δημιουργό του και αγαπώμενος υπ' Αυτού**.

Άλλωστε ο Ενανθρωπήσας Λόγος του Θεού Πατρός αυτό ζητεί από το δημιούργημά Του, τον άνθρωπο. Να υπάρξει στην **νέα ζωή**, στην Θεανθρώπινη ζωή, μέσω της αληθινής και οντολογικής αποδοχής της.

(Δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα «Πελοπόννησος» των Πατρών στις 1/1/2017)